

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204603
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6418204603.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloletú Y. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, dieťa rodičov - matky P. U. O. rod. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. Q. XXX, okres N. A. M., zast. JUDr. Ľudmilou Petrušovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Žiar nad Hronom, A. Dubčeka 386/10, a otca P. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. X. XX, okres D., zast. JUDr. Vladimírom Servátkom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Levice, Pri Podlužianke 3, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 26P/216/2018 - 101 zo dňa 03. júna 2019 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. až III. výroku **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo IV. výroku o nároku na náhradu trov konania **z r u š u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/143/2010-12 zo dňa 07. 06. 2010 vo výroku o výživnom na maloletú Y. O., nar. XX. XX. XXXX (III. výrok) tak, že otcovi maloletého dieťaťa zvýšil vyživovaciu povinnosť zo sumy 50,- Eur mesačne na sumu 170,- Eur mesačne počnúc 01. 11. 2018 so splatnosťou vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (I. výrok) a zaviazal ho zaplatiť zameškané výživné (nedoplatok na výživnom) za obdobie od 01. 11. 2018 do 31. 05. 2019 vo výške 840,- Eur v mesačných splátkach po 20,- Eur splatných popri bežnom výživnom k rukám matky pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania s ich platením (II. výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV. výrok).

2. Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že podaným návrhom zo dňa 31. 10. 2018 sa matka maloletej domáhala zvýšenia výživného na maloletú zo sumy 50,- Eur na sumu 170,- Eur mesačne počnúc dňom 01. 11. 2018. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/143/2010-12 zo dňa 07. 06. 2010, právoplatným dňa 23. 06. 2010 bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené a maloletá spolu s ďalším v tom čase maloletým dieťaťom M. O., nar. XX. XX. XXXX boli zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec bol povinný prispievať na výživu maloletej Y. sumou 50,- Eur mesačne a na mal. M. sumou 80,- Eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a bol upravený aj styk otca s maloletými deťmi.

3. V čase poslednej úpravy výživného mal. Y. O. navštevovala predškolské zariadenie. V súčasnosti navštevuje X. H. na N. Q. Ul. M. R. Q. v N. A. M.. Oproti minulému obdobiu u nej pribudli náklady súvisiace so školskou dochádzkou, ako sú cestovné do N. A. M. a späť, školské pomôcky, potreby a učebnice, príspevok ZRŠ, rôzne školské poplatky, výlety a exkurzie, škola v prírode a podobne. V súvislosti s vyšším vekom dieťaťa stúpajú i výdavky na oblečenie, obuv, hygienické potreby, stravu, aktívne trávenie voľného času, kultúrno - spoločenské podujatia, tanečnú školu a iné. Náklady vznikajú i na zdravotnú starostlivosť. Zdravotný stav maloletej je celkovo dobrý, no užíva pravidelne lieky na alergiu. Ošetrojúcou lekárkou maloletej je P. H.. Pravidelné mesačné výdavky na výživu maloletej tak činia cca 281,- Eur mesačne, bez zahrnutia podielu na nákladoch bývania (poplatok ZRŠ 20,- Eur ročne, t. j. 1,66 Eur mesačne; pracovné zošity a pomôcky 120,- Eur ročne (na začiatku školského roka 30,-Eur a priebežne počas roka 90,- Eur), t. j. 10,- Eur mesačne; výchovné koncerty, divadlá 12,-Eur ročne, t. j. 1,- Euro mesačne; školské výlety 30,- Eur ročne, t. j. 2,55 Eur mesačne; cestovné 15,- Eur mesačne; škola v prírode 100,- Eur ročne, t. j. 8,33 Eur mesačne; letný tábor 175,-Eur ročne, t. j. 14,58 Eur mesačne; mobilný telefón 10,- Eur mesačne; strava 120,- Eur mesačne; ošatenie a obuv 50,- Eur mesačne; hygiena 10,- Eur mesačne; lieky v súvislosti s alergiou a vitamíny 8,- Eur mesačne; vreckové 20,- Eur mesačne; návštevy ranča vo Svätom Antone 10,- Eur mesačne) + nový výdavok 16,- Eur mesačne na tanečnú školu.

4. Matka maloletej spolu so svojim terajším manželom H. O., nar. XX. XX. XXXX, ich spoločnou mal. dcérou Y. O., nar. XX. XX. XXXX, mal. Y. O., plnoletým M. O. a mal. synom terajšieho manžela z prvého manželstva X. O. bývajú v X-F. H. T. na adrese trvalého pobytu. Dom je v osobnom vlastníctve manželov. Na poschodí domu sa nachádzajú X detské izby. V izbe mal. Y. sa okrem iného nachádzajú dve postele, skrine na šatstvo, menšie skrinky, PC stôl so stoličkou. Matka maloletej je toho času na materskej dovolenke, poberá štátne sociálne dávky na mal. deti - rodičovský príspevok vo výške 220,70 Eur, prídavky na tri deti vo výške 73,02 Eur mesačne. Terajší manžel matky je zamestnaný v spol. M. B. a.s., N. A. M. ako robotník a jeho mesačný príjem je vo výške okolo 1 000,- Eur. Výdavky na bývanie činia cca 100,- Eur mesačne na elektrinu a vodu, pevné palivo 33,33 Eur mesačne (400,- Eur ročne), miestny poplatok za komunálny odpad 69,70 Eur ročne za všetky osoby (5,80 Eur mesačne), daň z nehnuteľností 50,- Eur ročne (4,16 Eur mesačne), poistenie domu 130,- Eur ročne (10,83 Eur mesačne), Digi TV 18,60 Eur mesačne, spolu cca 172,- Eur mesačne, t.j. okolo 28,70 Eur na jednu osobu. Po zahrnutí tohto podielu potom náklady spojené s výživou mal. Y. dosahujú približne 326,- Eur mesačne.

5. Otec maloletej vykonával do konca mája 2018 samostatnú zárobkovú činnosť v predmetoch podnikania podľa živnostenského registra - montáž, rekonštrukcia a údržba vyhradených technických zariadení elektrických; výroba jednoduchých výrobkov z dreva, korku, slamy, prútia a ich úprava, oprava a údržba; dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov. Predtým mal živnostenské oprávnenie aj na iné činnosti ako napr. poskytovanie služby vedenia cudzieho motorového vozidla (do 10. 02. 2017). Pred súdom prvej inštancie vypovedal, že v rámci živnosti jazdil v zahraničí na kamióne, s čím skončil potom ako jeho partnerka otehotnela. Následne začal vykonávať aj stavebné práce, no skrachoval. Uviedol, že má dlhy, exekúcie celkovo vo výške okolo 100 000,- Eur. V období od 26. 06. 2018 začal pracovať na dohodu o pracovnej činnosti v spol. M. D., s.r.o., kde mal stanovenú mzdu 2,80 Eur za hodinu a od 01. 01. 2019 vo výške 3,- Eur za hodinu. Príjem z dohody podľa predložených výplatných pásov dosahoval maximálne do 106,- Eur mesačne. Podľa lustrácie Sociálnej poisťovne je od 15. 04. 2019 evidovaný tiež ako zamestnanec spol. D. H., s.r.o., D.. Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzických osôb za rok 2017 dosiahol príjmy zo živnosti vo výške 11 686,89 Eur, príjmy zo závislej činnosti 795,12 Eur a daňové výdavky činili 8 255,19 Eur (paušálne výdavky + odvody poistného vo výške 1 243,06 Eur); základ dane po znížení o nezdaniteľnú časť činil 423,49 Eur a vznikla mu daňová povinnosť vo výške 80,46 Eur. Príjmy, ktoré dosiahol z podnikania počas roku 2018 súdu prvej inštancie ani na opakované výzvy nepreukázal, pričom mal povolený odklad podania daňového priznania do konca júna 2019.

6. Súd prvej inštancie si vyžiadal informáciu o voľných pracovných miestach od Úradu práce, sociálnych vecí rodiny Levice, oddelenie služieb pre občana, ktorý oznámil, že aktuálne eviduje viaceré voľné pracovné miesta pre kvalifikáciu elektromechanik, elektromontér, vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, vodič vnútroštátnej prepravy, vodič nákladného motorového vozidla, či pomocný stavebný robotník s rôznym mzdovým ohodnotením v priemere od 586,- do 1 500,- Eur mesačne (správa na č. I. 73 spisu). Na otázku, či si otec hľadal nejaké trvalé zamestnanie, odpovedal, že si nehľadal a pracovať

nikdy v živote nebude ani nechce. Následne uviedol, že to bolo nadnesené vyjadrenie. Má však toľko exekúcií, že pokiaľ by sa aj zamestnal, tak by mu zobrali v podstate všetko, takže je to zbytočné.

7. Pokiaľ ide o spoločnosť M. D., s.r.o., s ktorou mal otec uzavretú dohodu o pracovnej činnosti, súd prvej inštancie zistil, že spoločníkmi v uvedenej spoločnosti boli v rovnakých podieloch partnerka otca N. D. a plnoletý syn M. O.. V súčasnosti je jediným spoločníkom i konateľom N. D.. Obchodná spoločnosť je fungujúca, dosahujúca zisk. Za účtovné obdobie roku 2017 dosiahla celkové výnosy z hospodárskej činnosti (rovnako i tržby) vo výške 62 964,- Eur, zisk po zdanení 9 474,- Eur, nerozdelený zisk z minulých rokov 22 779,- Eur (účtovná závierka na č. I. 62 - 66 spisu - spoločnosť ešte pod obchodným menom Y., s.r.o.). K podnikaniu tejto spoločnosti vypovedal pred súdom prvej inštancie aj syn otca M. O., ktorý potvrdil, že bol spoločníkom tejto firmy spolu s otcovou partnerkou, avšak to bolo len na papieri a firmu riadil otec. Kým býval u otca, čo bolo do septembra 2018, tak chodievali robiť zákazky v D., kde bol vyplácaný týždenne na ruku. Išlo o stavebné práce, napr. stavali dom, prístavbu, robili búracie práce, terasu, kúpeľňu a pod. Otec mal podľa neho príjem mesačne cca 4 000,- Eur a on dostal z toho čiastku 300 - 400,- Eur, pričom robil brigádnicke práce. S otcom robili už v období predtým ako vznikla táto firma. Potom sa začali dohadovať, či by si založili firmu s tým, že otec chcel, aby bola napísaná na neho a pani D., nakoľko má exekúcie. Svoj podiel vo firme potom syn prepísal na N. D.. Vypovedal, že to bolo z toho dôvodu, že s firmou už nechcel mať nič spoločného a nie preto, že by bola v strate. Odišiel bývať ku matke, nakoľko hráva hokej a tento chcel hrať vo N. a nie v D.. V podstate on bol vo firme len ako zamestnanec, čo robil 10 - 12 hodín denne. Svedok sa tiež vyjadril, že otec chodieval na dovolenky, napr. v novembri minulého roku i v marci tohto roku boli v Rakúskych Alpách.

8. Oproti minulému obdobiu u otca taktiež pribudla jedna vyživovacia povinnosť k mal. dieťaťu Y. O., nar. XX. XX. XXXX, ktoré má so súčasnou partnerkou N. D..

9. Súd prvej inštancie na základe takto vykonaného dokazovania porovnávajúc všetky rozhodujúce okolnosti v čase predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami zistenými v súčasnosti dospel k záveru, že v zmysle § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „Zákona o rodine“) došlo k podstatnej zmene pomerov tak u rodičov ako aj mal. dieťaťa a návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný. Výživné zo strany otca na mal. Y. bolo naposledy určené vo výške 50,- Eur mesačne pred takmer deviatimi rokmi. Od tohto obdobia došlo k podstatnému zvýšeniu nákladov na úhradu odôvodnených potrieb mal. dieťaťa predovšetkým z dôvodu vyššieho fyzického veku, školskej dochádzky na druhom stupni základnej školy, záujmových a voľnočasových aktivít, či výdavkov na zdravotnú starostlivosť. V neposlednom rade za také dlhé obdobie nastal i zásadný nárast celkových životných nákladov, na čo súd prvej inštancie obligatórne prihliadol v zmysle § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

10. Súd prvej inštancie mal za to, že napriek tomu, že otec skončil živnosť ku koncu mája 2018, od tejto doby nebol zamestnaný v riadnom pracovnom pomere. Hoci otec tvrdí, že má dlhy okolo 100 000,- Eur, súdu prvej inštancie nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by mal takéto skutočnosti preukazovať, ani neozrejnil, z akého titulu mu mali dlhy vzniknúť. Pokiaľ tvrdil, že má dlhy ešte z obdobia počas manželstva s navrhovateľkou (matkou maloletej), táto predložila uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9C/116/2011 zo dňa 13. 12. 2011, ktorým bol schválený zmier o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, podľa ktorého pasíva z titulu úverov 1. X. sporiteľne, a.s. a S. W., a.s. prevzala práve ona a na vyrovnanie podielov sa bývalý manžel (otec maloletej) zaviazal zaplatiť jej sumu 12 366,- Eur v mesačných splátkach po 171,75 Eur. Podľa súdu prvej inštancie pokiaľ otec maloletej skutočne má nejaké dlhy a exekúcie, ktoré nedokáže splácať, mal možnosť uvedené riešiť cestou tzv. osobného bankrotu, čo i sám pripustil, avšak potvrdil, že si návrh doteraz nepodával, lebo údajne ešte nemá všetku potrebnú dokumentáciu. Pri určovaní výživného bolo podľa súdu prvej inštancie nutné okrem reálne dosahovaného príjmu zohľadniť aj možnosti a schopnosti povinného rodiča dosahovať vyššie príjmy. K otázke hľadania si zamestnania sa otec vyjadril, že si inú prácu (okrem dohody) nehľadal ani nechce hľadať. Otec nemá zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť a nepreukázal ani žiadnu inú vážnu prekážku, ktorá by mu prípadne bránila sa zamestnať. Odhliadnuc od toho, že otec má možnosť zamestnať sa v riadnom pracovnom pomere vo firme svojej partnerky M. D., s.r.o., reálne existuje aj veľké množstvo pracovných ponúk, ktoré môže využiť. Skutočnosť, že má údajne veľké dlhy, kvôli čomu nemá záujem sa „oficiálne“ zamestnať, nemôže byť na ujmu oprávnených vyživovacích potrieb mal. dieťaťa.

11. Po zohľadnení všetkých uvedených skutočností súd prvej inštancie vyhovel návrhu na zvýšenie výživného na mal. Y. na sumu 170,- Eur mesačne, ktorá suma podľa záveru súdu zodpovedá zmeneným pomerom, možnostiam, schopnostiam, príjmovým pomerom rodičov, ich životnej úrovni, ako aj odôvodneným potrebám a veku mal. dieťaťa v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V konaní bolo preukázané, že od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom výdavky na mal. Y. O. výrazným spôsobom vzrástli. V zmysle § 62 Zákona o rodine sa na zvýšených nákladoch dieťaťa musia pomerne podieľať obidvaja rodičia, pričom sa zohľadňuje aj celková životná úroveň rodičov. Z preukázaných okolností vyplýva, že osobnú starostlivosť i ďalšie potreby dieťaťa zabezpečuje v prevažujúcej miere matka. Možnosti dosahovať príjmy zo zárobkovej činnosti sú na jej strane v súčasnosti obmedzené, vzhľadom na rodičovskú dovolenku. Pri obvyklých priemerných nákladoch na maloletú cca 326,- Eur mesačne je potom podľa súdu prvej inštancie primerané, aby sa otec podieľal na výžive maloletej viac ako polovičným podielom, formou platenia výživného. Navyše na pojednávaní dňa 03. 06. 2019 matka vypovedala, že syn M. má od mája tohto roku prerušené štúdium a preto otec nie je aktuálne povinný platiť na neho výživné. Peňažné prostriedky môže preto podľa súdu prvej inštancie použiť v prospech mal. dcéry.

12. V zmysle § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine súd prvej inštancie výživné zvýšil na návrh matky počínajúc odo dňa nasledujúceho po začatí konania, t. j. od 01. 11. 2018, ku ktorému dňu už nepochybne bola preukázaná zmena pomerov účastníkov konania. Otec za uvedené obdobie platil výživné v určenej sume po 50,- Eur mesačne. Na výživnom mu potom vznikol za obdobie do 31. 05. 2019 nedoplatok za 7 mesiacov - november 2018 až máj 2019, čo predstavuje sumu 840,- Eur. Výpočet nedoplatku je nasledovný: $[(170,- \text{Eur} - 50,- \text{Eur} = 120,- \text{Eur}) \times 7 \text{ mesiacov}]$. Nedoplatok na výživnom súd prvej inštancie otcovi s poukazom na ust. § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku uložil zaplatiť v splátkach po 20,- Eur mesačne splatných spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého nedoplatku.

13. Súd prvej inštancie súčasne vyslovil, že v dôsledku jeho rozhodnutia došlo k zmene predchádzajúceho rozsudku v časti určenia výživného na maloletú.

14. O nepriznaní náhrady trov účastníkom konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C. m. p.“), nakoľko nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania, ani žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal priznať.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval podľa obsahu odvolania za nesprávny z dôvodov uvedených v § 62 ods. 1 C. m. p. a podľa § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), t. j. z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Otec maloletej v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil jeho zárobkové pomery. Od 26. 06. 2018 začal pracovať na dohodu v spoločnosti M. D., s.r.o. kde dosahoval príjem max. do výšky 106,- Eur mesačne. Od 15. 04. 2019 pracuje v riadnom pracovnom pomere v spoločnosti D. H., s.r.o. D., kde má hrubý príjem cca 500,- Eur mesačne. Žije s partnerkou N. D. v spoločnej domácnosti a má vyživovaciu povinnosť voči spoločnej dcére Y. O.. Z jeho príjmu nie je objektívne možné hradiť zvýšené výživné určené súdom prvej inštancie. Navrhol zvýšenie výživného na sumu 80,- Eur mesačne.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené otec maloletej navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že k poslednej úprave pomerov došlo pred deviatimi rokmi, pomery maloletej sa podstatne zmenili, je staršia, fyzicky vyspelejšia, s čím súvisia zvýšené náklady na zabezpečenie stravy, ošatenia a obuvi. Maloletá v nadchádzajúcom školskom roku bude žiačkou 7. ročníka ZŠ, kým v čase poslednej úpravy výživného navštevovala materskú školu. Preto navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

19. Matka maloletej sa k odvolaniu otca maloletých nevyjadrila. Otec maloletej sa k vyjadreniu kolízneho opatrovníka nevyjadril.

20. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní osoby výživou povinnej (otca maloletých) podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec nielen v rozsahu odvolania v zmysle § 65 C. m. p., nakoľko sa jedná o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, nielen z dôvodov vymedzených v odvolaní v zmysle § 66 C. m. p, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 68 C. m. p. z dôvodu, že to nepovažoval pre zistenie skutočného stavu veci za potrebné a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v I. až III. výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie vzťahujúcim sa na tieto výroky a na toto poukazuje. Na zdôraznenie jeho vecnej správnosti, reagujúc na odvolacie dôvody otca maloletej udáva, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie pre potreby rozhodnutia dostatočne zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil.

21. Výdavky na dieťa vo výške cca 326,- Eur mesačne sú odôvodnené, ich výšku a dôvodnosť otec maloletej odvolaním nenapádal. Nespochybnil ani pomery na strane matky maloletej. Na druhé toho času už plnoleté dieťa - M. doposiaľ nebolo určené vyššie výživné ako 80,- Eur mesačne, konanie o zvýšenie výživné nie je doposiaľ skončené. Otec napriek tomu, že uviedol, že si mieni podať návrh na vyhlásenie osobného bankrotu vzhľadom na exekúcie v ním tvrdenej výške až okolo 100 000,- Eur, tak doposiaľ neučinil. Doposiaľ nedoložil ani odvolaciemu súdu daňové priznanie za rok 2018, na ktorého podanie mal povolený odklad do 30. 06. 2019. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie určil výživovaciú povinnosť otca voči mal. Y. O. nie vzhľadom na jeho v súčasnosti dosahovaný príjem, ale vzhľadom na potenciálny príjem, ktorý by mohol dosahovať pri využívaní svojich schopností a možností, čo je v súlade s ust. 75 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko nezhliadol relevantný dôvod (spočívajúci napr. v zníženej pracovnej schopnosti), aby sa otec vzdal predchádzajúcej živnosti, resp. nevyužíval a tým sa vzdal pracovných možností v jeho regióne. Odvolanie otca maloletej založené na tom, že súd prvej inštancie nevychádzal z jeho reálnych zárobkových pomerov tak nie je dôvodné. Odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na zvýšenie výživného na maloletú zo strany otca s prihliadnutím na jeho schopnosti a možnosti dosahovať vyšší príjem vzhľadom na pracovné ponuky v danom regióne. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1 Cz 27/68, publikované v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 5/1969, ktoré pri výklade ust. § 96 vtedy účinného zákona č. 94/1963 Zb. o rodine obdobného znenia ako je ust. § 75 ods. 1 v súčasnosti účinného zákona č. 36/2005 Z.z. uviedol: „Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnou skúsenosťou a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov.“ Odvolacie námietky otca maloletej ani ostatný obsah spisu tak neboli podkladom pre privodenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku o zvýšení výživného a v závislom III. výroku, ktorým bola konštatovaná zmena rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k 4C/143/2010 - 12 zo dňa 07. 06. 2010 v časti výšky výživného na mal. Y. O. ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

23. Ako závislý od I. výroku a III. výroku v zmysle § 379 písm. a) C. s. p. odvolací súd preskúmal aj II. výrok o určení zameškaného výživného (nedoplatku na výživnom). Súd prvej inštancie dospel k správne určeniu obdobia, za ktoré vzniklo zameškané výživné aj k jeho správne výpočtu. Preto aj tento výrok v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

24. Odvolací súd napokon preskúmal ako od I. až III. výroku vo vec samej závislý IV. výrok, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Podľa ust. § 57 C. m. p. o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Keďže výrok o náhrade trov konania nie je svojou povahou rozhodnutím vo veci samej a žiaden z účastníkov si náhradu trov konania neuplatnil, čo konštatoval aj súd prvej inštancie, nebol daný dôvod

na rozhodnutie o náhrade trov konania. Preto odvolací súd v zmysle § 389 od. 1 písm. d) C. s. p. tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie zrušil.

25. Z rovnakého dôvodu v zmysle § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 2 ods. 1 C. m. p. a § 57 C. m. p. odvolací súd nerozhodol o náhrade trov odvolacieho konania, nakoľko zo strany účastníkov konania nebol učiný návrh na rozhodnutie.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).